

מסורת הש"ס

(א) סוף פליגין (ב) אשנת קו: ותיקן א בס"פ: דלויט; (ד) גי' מה"ש דלמרי' כמו וכו'.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כגרים מלמטה כפחות: (ב) תוס' ד"ה היו וכו' מלמטה כפחות מכגרי' לא כלמעה כיותר מכגרים: (ג) בא"י מעלמא אמי ועד כגרים כי פש ליה מלמטה עד כי כיותר מכגרים ומשני לא כגרים מלמטה:

תוס' הרא"ש

טיפי דמים למטה. כלומר קטנים: **למעלה.** גדולים: **כגרים למטה.** (א) צפחות מכגרים ותליין: **נמצא עליה כגרים ועוד.** להלכתא כרז חסדא דמיקל: **כיון דבעלמא.** היכא דליכא ועוד תליא כגרים צמאכולת השתא נמי תליא האי גרים צמאכולת אחרינא: **נתעסקה כגרים.** דס פזור או קילור: **אכל הלא דנתעסקה תליא.** כגרים צדס פזור ועוד דס מאכולת הוה: **מאי למימרא.** הא אפילו תליא כגרים צפזור אכמי פש ליה גרים ועוד: **מהו דסימא שקול כגרים דס פזור ושדי צי מאעי:** **נמצא עליה מין אחד.** מדכר הדומה לכסם כגון קילור או שרף ואחר כך מנלמא על חלוקה כסם אפי' אין מנלמא דומה לאותו המין תולה זו: **נתעסקה שאני.** לכיון דנתעסקה צמיין אדוס היכי תליין ביה כסם שחור אכל נמצא עליה מין אדוס תולה דהי כסם שחור דלמרינן כי היכי דניתן עליה האי מין גדלמא ברייתא מפתני דקתני עד כמה היא תולה עד כגרים ופליגי באי עד ועד בכלל או גדולים (סיפא) ולמטה קטנים. ותו מאי אולמא דך ברייתא מפתני דקתני עד כמה היא תולה עד כגרים ופליגי באי עד ועד בכלל או למטה מן התגורר וטיפי תורה התחתון בעליון עד כגרים כלומר כמו שבא העליון ממקום אחד ולא מגופה כך אנו תולין שבא התחתון ממקום אחד: מאי האי כגרים דלמטה? ה"ג בספריים ישינה ור"פ מאי לאו שיתלי בהם העליון לומר שבא למטה בכסם אי"כ או לא בעליון ה"א כגרים שהוא למטה מגופה אתאי אלמא עד ולא עד בכלל ומשני כגרים דלמטה. כלומר תורה התחתון תילו בעליון והם מעלמא אתאי עד כגרים אם העליון הוא גדול בני גריסין או כי גריסין עד כגרים אבל אם כסם העליון אינו אלא כגרים אמר דם מאכולת הוא ולא תליין כסם התחתון שהוא גדול יותר מכגרים העליון. והכי מוכח בתוספתא דקתני היו עליה שני כתמים אחד למטה אפי' ואחד למטה אפי' שהתחתון גדול והעליון קטן תולין התחתון עד כגרים שאני אומר ממקום שבא העליון מה התחתון: דיו עליה כגרים ועוד וכו' וכו' ועוד רצופה בו מאכולת. נראה לי דהה"ב אם היו עליה שני גריסין לר' ינאי טהורה כיון דכי

הרואה כתם פרק שמיני נדה

נמ.

עין משפט נר מצוה

בא א (מיי) פ"ט מהל' אטורי (יבאה) סמך לאון קלא תושבע יודי ס' קל סעי' ח: **בב** ב מיי' שם הל' כג סמך שם תושבע שם סעי' ת: **ג** א מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' ו: **לא** ד מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' ג: **לב** ה מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' ו: **לג** ו מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' ד: **לד** ז מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' א: **לה** ח מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' ה: **לו** ט מיי' שם הל' כו תושבע שם סעי' ח:

תוס' הרא"ש (המשך)

מדרת כגרים של מאכולת לא נשאר בו גריס ועוד הוא דנקט כגרים ועוד לרבותא דר' חנינא קמרי' דאפי' בכי כסם: **נתעסקה כגרים** ונמצא עליה כגרים ועוד. **ניל דהה"ב** אם נמצא עליה כסם גריסין מביעיה ליה אי נמצא עליה דנקט כגרים ועוד משום דאפי' בב"ב: **מספקא ליה** דילמא טמאה וד"ה יהוה מצי למיביע בתעסקה כפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דאי נמצא פשיטא ליה שאינה תולה אי"כ לקמן לוקי כה"ג בכסם גריסין מביעיה ליה מן אחד תולה בו מינין הרבה. וכגון שאותו המין אין לספק בכסם כגון שהוא למעלה מן התגורר: ת"ש כתם ארוך מצטרף. לפי מה שרוצה לפשטו מכאן דפליגי לא משמע ליה שיהא שום חילוק בין כסם לעד. ולר' אליעזר בן צדוק משוך כל שהוא טמא אפי' על חלוקה על גבי הסדק. ולכאורה דשמעתין משמע דכי מסיק דפליגי רבנן עליה מהויה לשימאל היינו כדבעינן למימר השתא וזו הוא חסמא גדולה אם נטמא כסם משוך בכל שהוא דהא ספקין חילכתא כרי' אליעזר ונראה לפי' שך דר' שנייניא דמינין כי קאמר ר' אליעזר כן צדוק בעד אבל בכסם לא קיימא אף לפי המסקנא וכן משמע לישן הירושפא דקתני משוך טמא מפני דם הקינוח: מליק פירק הירואה בתם בב"ב

היו בה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה תליין בעליון עד כגרים. פ"ה למטה קטנים למעלה גדולים תליין בעליון הגדול צדס מאכולת עד כגרים מאי לאו עד כגרים כלמטה (א) צפחות מכגרים לא כלמעה ביותר מכגרים וזהו תימה אמאי נקט למעלה ולמטה הוה ליה למנקט גדולים וקטנים ועוד היכי משמע ליה כלמטה מאי אולמיה ממתינתין ועוד דלא הוה ליה למנקט כלמעה ולמטה דהוה ליה למימר כפחות מכגרים ויותר מכגרים לישנא דנקט עד הכא ונראה לי דה"פ למטה למטה מן החגור למעלה למעלה מן החגור תולה בעליון אותו שלמטה נתלה בעליון (א) דשמא כמו שעליון מעלמא אחי מחמתו נמי מעלמא אחי (א) ועוד כגרים נתלה זו וקאמר מאי לאו כגרים למטה עד כגרים דקתני מיירי שהתחתון עד כגרים תולה בעליון שמתקום שצא העליון צא התחתון מכלל דלי לאו עליון מטמיין ליה ולא תליין צדס מאכולת אלמא כגרים ויותר מכגרים ומשני לא כגרים ולמעלה כלומר תולה תחתון בעליון כשהעליון עד כגרים ומלמעלה למטה קחשיב כשהעליון ג' גריסין או שני גריסין עד כגרים שאי אין אנו תולין עליון צדס מאכולת אלא מעלמא אחי או תלה זו התחתון ומיירי כשהתחתון יותר מכגרים אכל אס היה העליון כגרים או לא היה התחתון נטהור שאין רגלים לדבר דלמא דס צדס מעלמא שהרי העליון יש לתלותו צדס מאכולת: **נתעסקה כגרים ומצאה עליה כגרים ועוד.** אור"י הוה הדין נתעסקה צפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דכלל צעיא זו לאו לומר דבהא פשיטא ליה דלמיה תולה אפי' לרבי ינאי דא"כ כי פשיט לקמן מאי לאו צדס"ג לוקמה צשנתעסקה צפחות מכגרים דפשיטא ליה דלמיה תולה אלא ודאי כלל ענין צעיא: **נמצא עליה מין אחד.** פ"ה מדכר הדומה לכסם כגון שרף או קילור דהא ודאי מעלמא אחא אס דס היא אור"י מפרש ואינה מוכרת מין אחד למעלה מן החגור תולה זו כמה מינין שלמטה מן החגור משום שכמו שהעליון ודאי מעלמא אחא כך נאמר צמחמון דמעלמא אחא:

הדרן עלך הרואה כתם

היו עליה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה תולה (א) בעליון עד כגרים מאי לאו כגרים מלמטה לא כגרים מלמעלה איתמר נמצא עליה כגרים ועוד ואותו עוד רצופה בו מאכולת ר' חנינא אומר טמאה ר' ינאי אומר בטהורה רבי חנינא אומר טמאה כי תליא כגרים בכגרים ועוד לא תליא רבי ינאי אומר טהורה הני מילי היכא דלא רצופה בו מאכולת אבל היכא דרצופה בו מאכולת מוכחא מילתא דהאי ועוד דם מאכולת הוא פש ליה כגרים כיון דבעלמא תליא הכא נמי תליא בעי רבי ירמיה נתעסקה בכגרים ונמצא עליה בכגרים ועוד מהו תבעי לר' חנינא תבעי לר' ינאי תבעי לר' ינאי תבעי לר' חנינא אלא דלא נתעסקה אבל הכא דנתעסקה תליא או דלמא אפילו לרבי ינאי דאמר טהורה הני מילי היכא דרצופה בו מאכולת אבל היכא דאין רצופה בו מאכולת לא תליא תא שמע דנתעסקה באדום אין תולה בה שחור כבועט אין תולה בו מרובה היכי דמי לאו כי האי גוונא לא יבגון דנתעסקה בכגרים ונמצא עליה שני גריסין ועוד אי הכי מאי למימרא מהו דתימא שקול כגרים צפור שרדי בי מצעי זיל הכא ליכא שיעורא זיל הכא ליכא שיעורא קמ"ל אמר רבא נמצא עליה מין אחד תולה בו כמה מינין מיתביי נתעסקה באדום אין תולה בו שחור נתעסקה שאני איכא דאמרי אמר רבא נתעסקה במין אחד תולה בו כמה מינין מיתביי נתעסקה באדום אין תולה בו שחור כי קאמר רבא דאתעסקה בתרנגולת דאית בה כמה מיני דמא: **מעשה באשה [וכו']:** והתניא לא אמרו חכמים את הדבר להקל אלא להחמיר אמר רבינא לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר על דברי תורה וכתמים עצמן דרבנן: **עד שהוא נתון:** איבעיא להו מי פליגי רבנן עליה דר"א ברבי צדוק או לא תא שמע דכתם ארוך מצטרף ספין און מצטרפין מני אי רבי אליעזר בר' צדוק למה לי צירוף האמר משוך כל שהוא טמא אלא לאו רבנן שמע מינה פליגי לא לעולם ר' אליעזר ברבי צדוק וכו' אמר רבי אליעזר ברבי צדוק בעד אבל בכתם לא ת"ש דאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר ברבי צדוק ה הלכה מכלל דפליגי שמע מינה:

הדרן עלך הרואה כתם